

A láthatatlan hívása TIM WYATT

Tim Wyatt ezoterikus szerző, előadó és filmkészítő, aki az angliai Yorkshire-ben él. Könyvei a firewheelbooks.co.uk weboldalon érhetők el.

Kétségbeesett hívás érkezik az emberiséghez a rejtett világokból, de ezt a hívást nem hallják meg. Ha ez így folytatódik, annak rendkívül súlyos következményei lehetnek mindannyiunk számára. Erről nagyon kevesen tudnak.

Világszerte csupán néhány ember próbál válaszolni erre a sürgető hívásra. Úgy tűnik azonban, hogy létfontosságú, mégis reménytelennek és magányosnak tűnő küldetést követnek. Én is közéjük tartozom. Törekvéseiket többnyire megvetés fogadja, figyelmen kívül hagyják őket, vagy nevetségessé teszik őket. Pedig amit megpróbálnak elérni, alapvető jelentőségű az emberiség jövője szempontjából – sőt, talán még a fennmaradásunkhoz is nélkülözhetetlen.

Az a hívás, amelyre ezek az emberek válaszolnak, többnyire láthatatlan lényektől érkezik, akik már nem kívánnak tovább rejtve és elhanyagolva maradni. Ez a hívás éppoly sürgető, mint amennyire figyelmen kívül hagyják.

Kik is ezek a lények? A teozófiai irodalomban időről időre találkozunk velük. Két fő csoportjuk van: az angyalok és az elementálok. Mindkét rejtett birodalomnak számos különböző neve ismert, és mindkettő számtalan különféle hierarchiából áll.

Az angyalok, vagy dévák, a természet egy magasztos, nem fizikai birodalmában élnek, az emberi birodalom fölött. Elsősorban a mentális és magasabb síkokon működnek. Ők irányítják a fizikai világot, valamint a nem anyagi lényeket is, beleértve az ásványi birodalom alatti elementális királyságok lényeit.

Sokan hisznek az angyalok létezésében. Sokkal kevesebben hisznek azonban az elementális lények – például a tündérek, koboldok, manók – és a hozzájuk hasonló, számtalan más néven ismert lények létezésében. A továbbiakban főként velük foglalkozunk.

A Földön ezekből az elementális lényekből hatalmas, szinte megszámlálhatatlan seregek léteznek. Gyakran tévesen „természetszellemeknek” nevezik őket, ez azonban pontatlan megnevezés, mert semmiféle spirituális dimenzióval nem rendelkeznek, és mentális képességük sincs. Kizárólag az érzések lényei. Ez az a mód, ahogyan kommunikálnak.

Elsősorban az asztrális síkon léteznek, bár időnként az éterikus síkon is megjelennek. Nincs fizikai testük; lényegében energiából álló impulzusok, amelyeknek nincs egyéni, lokalizált fizikai formájuk.

A nyugati világ elmúlt 250 évének urbanizációja és iparosodása során az emberek egyre inkább eltávolodtak a természettől, miközben az ember oktanul továbbra is megpróbálja megszelídíteni és meghódítani a Természetet. Ahogy az emberi tudatot mindinkább a

materializmus uralma és a városi élet csábítása formálta, ezek a lények egyre inkább visszahúzódtak és rejtve maradtak.

Őseink még képesek voltak érzékelni és kapcsolatba lépni e rejtett világok lényeivel. Nem kételkedtek létezésükben, sem pedig abban, hogy nélkülözhetetlen szerepet töltenek be az élet körforgásában. Napjainkban ezeknek a lényeknek a felismerése sokkal nehezebb, bár korántsem lehetetlen. Elsősorban a tisztánlátó képességgel rendelkezők látják őket könnyedén, de mások is megérezhetik jelenlétüket. A mai világban az értelem túlsúlya és a szigorú logika gyakran akadályt jelent azoknak a lényeknek az észlelésében, akik ezekben a rejtett világokban élnek.

Léteznek azonban finomabb módjai is annak, hogy érzékeljük őket. Az évek során több kutató különféle módszereket dolgozott ki, amelyek segíthetik az érzékenyebb embereket az elementális birodalmak lakóinak észlelésében.

Az elementális világ természetesen ennél sokkal tágabb. Minden egyes gondolatunkkal és érzésünkkel elementálokat hozunk létre. A gondolatformák mesterségesen létrehozott elementálok. Mindannyian naponta tízezzel alkotunk ilyen gondolatformákat.

Az egyre inkább technológia uralta világban léteznek az úgynevezett gépi elementálok is: olyan lények, amelyek a számítógépek, az autók és a különféle elektronikus berendezések működésére hatnak. Sokan megtapasztalják ezt, amikor az autójuk nem indul, vagy a számítógépük váratlanul meghibásodik – különösen akkor, ha éppen rossz hangulatban vannak. Az ember és ezeknek a „géppen lakozó szellemeknek” a világa között egy rejtett kölcsönhatás létezik.

Egyre több meggyőző bizonyíték utal arra, hogy az elementális világ lényei kétségbeesetten szeretnék helyreállítani azt a kapcsolatot, amelyet egykor az emberiséggel ápoltak. Az elmúlt években több kutatón keresztül sürgető figyelmeztetéseket is közvetítettek arra vonatkozóan, mi történhet, ha az emberek továbbra is tagadják ezeknek a rejtett birodalmaknak a létezését.

Éppen ezért létfontosságú, hogy újra elismerjük létezésüket, és együttműködjünk ezekkel a lényekkel.

Az angyalok és az elementálok a legfontosabb szövetségeseink. Viszonylag kevesen vannak ennek tudatában. Ők szolgálják a Föld minden életformáját. Segítenek létrehozni és fenntartani minden élőlényt. Talán éppen náluk vannak a kulcsok olyan súlyos problémák megoldásához, mint a természeti erőforrások kimerülése, a környezetszennyezés és az ember által a Földre rótt számtalan egyéb teher. Sőt, talán arra is megtaníthatnak bennünket, miként élhetünk ismét összhangban a világgal. Mi azonban továbbra is figyelmen kívül hagyjuk őket.

A probléma az, hogy az emberiség túlnyomó többsége tagadja a kis nép, a pixik, tündék és tündérek létezését, és úgy véli, hogy ezek csupán az emberi képzelet szüleményei. Az ilyen elképzeléseket kinevetik, és azt állítják, hogy ezek csupán ősi mítoszok, legendák és babonák megmaradt emlékei. Szerintük ilyen lények nem léteznek – legfeljebb a Walt Disney-filmekben.

Ezért azoknak, akik szeretnék felhívni a figyelmet ezeknek a nehezen érzékelhető lényeknek a létezésére és jelentőségére, rendkívül nehéz dolguk van. A mélyen gyökerező szkepticizmust és előítéleteket nagyon nehéz legyőzni. Egy olyan világban, ahol az uralkodó szemlélet szerint

„csak azt hisszük el, amit látunk”, nehéz meggyőzni az embereket az ellenkezőjéről. (Pedig az elektromosság, a gravitáció vagy a szubatomi részecskék létezését sem tagadjuk, noha közvetlenül nem látjuk őket.)

Ennek ellenére vannak, akik továbbra is kapcsolatot tartanak fenn ezzel a rejtett közösséggel. Ázsia-szerte és a világ más tájain az elementálok ma is szorosan összefonódnak a mindennapi élettel. Emberek millióinak van otthonában vagy annak közelében oltára, ahol ételt, italt és egyéb felajánlásokat helyeznek el, hogy kifejezzék hálájukat, és támogassák ezeket a helyi „szellemeket”. Nyugaton ez nem számít általános gyakorlatnak, bár néhányan itt is végeznek hasonló szertartásokat.

Mi történik tehát, ha továbbra is a jelenlegi, gögös tagadás útján haladunk? Egyesek szerint – túlzás nélkül – ez akár végzetes következményekkel is járhat, és közvetlen, valamint közeli fenyegetést jelenthet magára az emberiség fennmaradására.

Egy évszázaddal ezelőtt a német misztikus, **Rudolf Steiner** (1861–1925) komoly figyelmeztetést fogalmazott meg az ember és az elementálok közötti egyre mélyülő elszakadás következményeiről. Egy 1922-ben tartott előadásában így fogalmazott:

„...egyfajta szövetségre lépnek, és a legfelsőbb intellektuális hatalom, Ahrimán vezetése alá helyezik magukat.”

Később pedig hozzátette:

„A szellemi megismerés jelentőségét az ember földi sorsa szempontjából nem lehet eléggé hangsúlyozni. Ha az ember nem közeledik a szellemi valósághoz, akkor a Földdel egészen más fog történni, mint aminek történnie kellene.”

Az utóbbi időben más kortárs kutatók és szerzők is hasonló figyelmeztetéseket közvetítettek az elementális birodalmak felől.

A svájci geomanta és kutató, **Thomas Mayer** is megerősíti Steiner állításait. *Answering the Call of Elemental Beings* (Findhorn Press, 2021) című könyvében azokat a felismeréseket ismerteti, amelyekre az elementális lényekkel való, évtizedeken át tartó kapcsolat során jutott:

„Nagyon aggódnak, és a következőket tudom meg tőlük: a hangulat megváltozott, és a reményük egyre fogy. A Föld természeti elementális lényei mélységesen csalódtak bennünk, emberekben, és úgy érzik, magukra hagytuk őket. A helyzet súlyos. Az elementális királyok már nem tudják azt mondani a hozzájuk tartozóknak, hogy minden rendbe fog jönni.

Néhány évvel ezelőtt az elementális lények még bizakodva tekintettek arra, hogy tudatos együttélés alakul ki az emberekkel, de azóta alig történt érdemi előrelépés.”

Az utóbbi időben más kortárs kutatók és szerzők is hasonló figyelmeztetéseket közvetítettek az elementális birodalmak felől.

Ma már többen tudnak az elementális lények létezéséről, ám a téma pusztá megismerése nem vezetett cselekvéshez. Szinte senki sem fejleszti ki azt az akaratot és szeretetet, amely szükséges a közvetlen kapcsolatfelvételhez az elementális világgal, pedig minden azon múlik, hogy a természeti elementálokat az emberek újra érzékeljék és felismerjék.

Mayer azt is állítja, hogy magasabb rendű elementáloktól azt az információt kapta: a materialista és önző emberi gondolatok által folyamatosan létrehozott luciferi és ahrimáni elementálok száma az utóbbi időben robbanásszerűen megnőtt. Véleménye szerint egyes elementálok ellenállóbbak az ahrimáni hatásokkal szemben, mint mások.

„...ha mi, emberek továbbra is egyre több karmikus okot teremtünk az *elementális lények hanyatlásának* oldalán, akkor ez az oldal egyre nagyobb súlyt kap, és annál nehezebb lesz visszabillenteni a mérleg nyelvét.”

Érdekes módon Mayer azt is állítja, hogy az ezredforduló óta az elementálok hagyományos négy csoportja – a levegő, a föld, a víz és a tűz elementáljai – mellett egy új, ötödik csoport is megjelent, amelyet ő **Krisztus-elementáloknak** nevez.

Azt is hangsúlyozza, hogy az elementális lények újbóli felfedezése a pszichoterápia számára is jelentős előrelépést hozhatna, mivel az emberi lény valójában ilyen elementális lények „rajából” vagy „közösségéből” épül fel.

A szlovén író és művész, **Marko Pogačnik** évtizedeket töltött olyan módszerek kidolgozásával, amelyek segítenek az embereknek megfigyelni és kapcsolatba lépni az elementális lényekkel. Más kutatókhoz hasonlóan ő is úgy véli, hogy a racionális elme akadályt jelenthet a valóság más dimenzióinak érzékelésében.

Nature Spirits and Elemental Beings (Findhorn Press, 2009) című könyvében Pogačnik kifejti, hogy az emberi tevékenységek – például a természet pusztítása és az erdőirtás – számos elementál természetes élőhelyét megsemmisítették, ami súlyos egyensúlytalanságokat idézett elő a tájban. Beszámol különböző helyszíneken szerzett tapasztalatairól, valamint az ezekkel a lényekkel folytatott kapcsolatokról, és hangsúlyozza figyelmeztetéseik egyre sürgetőbb jellegét. Így ír:

„Az elmúlt évek geomantiai kutatásai során azt tapasztaltam, hogy a tájban vannak olyan helyek, amelyek elősegítik a kapcsolatot a fizikai test különböző szintjei és a Föld tudata között. Ezek a küszöbhelyek mintegy alagutak a térben és az időben, amelyek a Föld alsó és felső világainak különböző szintjeire vezető be- és kijáratokra mutatnak.”

Pogačnik szerint az utóbbi években az elementális világban olyan új és váratlan folyamat kezdődött, amely jelentősebb minden korábbinál, még az előző ezer év eseményeinél is. Úgy véli, hogy a Föld mélyreható átalakuláson megy keresztül, amely az emberiséget egy új „evolúciós korszakba” vezeti. Ennek jelei szerinte a környezeti katasztrófák – a pusztító viharok, árvizek, földrengések és vulkánkitörések – egyre gyakoribbá válása. Meggyőződése, hogy ezek közvetlen figyelmeztetések az elementális birodalmak részéről a közelgő változásokra.

„Az elementális lények a természeti katasztrófák egyre gyakoribb előfordulását használják arra, hogy riadót fújjanak, és az emberiséget eljuttassák arra a pontra, ahol még időben tudatosan elszakadhatunk a régi világrendtől, és követhetjük a változás áramlatát, amely biztosítja az élet fennmaradását a Föld felszínén.”

Pogačnik szerint az elmúlt néhány évben egy új típusú elementális lény megjelenését figyelte meg, amely kifejezetten azért fejlődött ki, hogy segítse a Föld jelenlegi átalakulási folyamatát. Ez az új csoport nem kapcsolódik a négy hagyományos elemhez, és úgy tűnik, megfelel Thomas

Mayer elképzelésének a **Krisztus-tudattal rendelkező**, kibontakozó új elementális lények csoportjáról.

A múlt és a jelen kutatóinak összegzett üzenete tehát az, hogy ezekkel a hatalmas elementális seregekkel csak úgy lehet újra valódi kapcsolatot teremteni, ha mindenekelőtt megváltoztatjuk a hozzáállásunkat, és elismerjük, hogy léteznek. Emellett saját tudatunkat is fejlesztenünk kell, hogy többé ne kizárólag fizikai érzékszerveinkre hagyatkozzunk a világ érzékelésében. Ehelyett meg kell tanulnunk túllépni az értelem korlátain, és egyre inkább használni azt a bennünk szunnyadó, de kibontakozó **buddhi**, vagyis **bölcsesség-intuíció** képességét, amelyről a teozófiában oly gyakran esik szó.

Mai kultúránk azonban, amelyet a kritikus vizsgálódás és a szkepticizmus hat át, nem elégszik meg pusztán az intuícióval vagy a sejtésekkel. Megdönthetetlen bizonyítékokat és kézzelfogható fizikai bizonyítékokat követel. Csakhogy itt olyan nem anyagi birodalmakról van szó, amelyeket a tudomány mindmáig nem ismer el. Amíg pedig nincs elismerés, addig ezeknek a dimenzióknak a tudományos kutatása sem kezdődhet meg.

A tudománynak érdeklődnie kellene a tündérek, gnómok, szilfek és szalamandrák lenyűgöző, nehezen megragadható világa iránt, mégis makacsul elutasítja annak lehetőségét, hogy ilyen lények egyáltalán létezhetnek. Ez túlságosan nagy kihívást jelentene a jelenleg uralkodó, megmerevedett kollektív gondolkodásmód számára. Ráadásul az elementálok nem vizsgálhatók kémcsövekben, és nagy teljesítményű mikroszkópokkal sem tanulmányozhatók, mert nem tartoznak a fizikai világ spektrumába. Nem írhatók le matematikai egyenletekkel, kémiai képletekkel vagy adathalmazokkal.

Ennek ellenére ezeknek a rejtett birodalmaknak a sürgető hívása továbbra is visszhangra talál azokban a kevesekben, akik kitartanak amellett, hogy felismerjék ezeket a lényeket, és újra kapcsolatot teremtsenek velük. A világ túlnyomó része azonban egyelőre továbbra is figyelmen kívül hagyja mind létezésüket, mind figyelmeztetéseiket.

A kérdés már csak az: **meddig?**

Fordította: Szabó Lilla, a The Theosophist Vol. 147.10, July 2026 számából